

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Iulie v. 1886

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual pe lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 4 Iulie st. v.

Va să dăcă, „nu vin Rușii“!

Noi unii nici nu avem nici o trebuință de dînșii, și ar fi trist lucru, dacă în patria noastră s'ar afla cineva dorind să-i vadă veniți.

Vorba era însă, că nu la noi au să vină, ci în România, pentru-ca să treacă în Bulgaria. Așa sânt a se înțelege cuvintele „Telegraphului“ din București, prin care împrăscie temerile acelor, în cari se vede, începuse a încolți credința, că din partea rusească situațiunea este amenințătoare.

Poate-că n'ar fi tocmai timpul de a ne ocupa cu o cestiune atât de gravă și totodată atât de sustrasă dela vederea noastră. Însă fiindcă mai este multă lume, care se ocupă cu obiectul acesta, nu vom greși, dacă îl vom pune cel puțin în evidența cetitorilor nostri.

Și acum înainte de a deslega cestiunea, dacă vin sau dacă nu vin Rușii, să cercăm a ne da seama, că la eventualitatea, când Rușii ar voi serios să treacă în Bulgaria, numai România ar avè să o calce?

Este demult, decând vestitul Fa-daieff a ăis, că drumul la Constantinopol duce preste Viena.

Pe cât ne aducem aminte, dela Fa-daieff încoace a mai fost vorba despre drumul la Constantinopol. Bărbați de specialitate, făcând studii militare asupra aceleiași teme, au aflat, că drumul n'are trebuință să meargă în semicerc tocmai preste Viena. Au aflat, că semicercul ar putè fi ceva mai plan și obiectul unei campanii rusesci pentru a-și deschide drumul liber spre Peninsula-Balcanică și spre Constantinopol ar putè fi tot așa de bine Budapesta. După vederile aceluși autor condițiunile de pace în campania următoare pentru Peninsula-Balcanică, Rusia ar fi inclinată să le dicteze din Budapesta.

Dela dorință până la puțină distanța e foarte lungă, de multe ori nemărginită.

Cu toate aceste posibilitatea nu este exclusă, că Rusia își bate capul cu planuri ca cele atinse.

Și este firesc lucru să-și bată, pentru-că a vèrsat mult sânge și milioane de ruble, ca să-și stabilească influența în Peninsula-Balcanică.

Întrebarea însă nu se poate țermuri numai prelungă ceea-ce e firesc pentru Rusia și prelungă ceea-ce îi convine Rusiei. Mai sânt și alte interese pe lumea aceasta, nu numai interesele rusesci.

Ear' dacă mai sânt și alte interese pe lumea aceasta, vine a doua întrebare: încap interesele Rusiei cu ale lumii celeilalte în privința Peninsulei-Balcanice, unele lângă altele, sau se bat în capete?

Dacă încap, atunci n'are să se neliniștească nimenea, dacă se duc sau nu se duc Rușii, să ăicem, în Bulgaria sau fără de a se duce își restaurează influența pe

Peninsula-Balcanică. Nu încap, ci de o parte se bat în capete, ear' de alta Rușii stăruiesc pentru validitatea aspirațiunilor lor în Peninsula-Balcanică, atunci lucrurile iau cu totul altă față. Atunci asigurarea „Telegraphului“ scade din valoare. Și scade nu numai pentru România, ci și pentru Austro-Ungaria. Căci de sigur, că la o încercare nouă de a se coborî Rușii la Dunăre, ca să treacă în Bulgaria, Austro-Ungaria n'ar mai comite eroarea dela 1877 să privească cu mâinile încrucișate la cele ce se petrec în vecinătatea ei.

Eată dar' casul, în care ar fi cu puțință, dacă nu venirea Rușilor la noi, cel puțin încercarea lor de a veni.

Si vis pacem, para bellum, — ăiceau Romanii cei vechi și este practică ăicerea aceasta, deoare-ce îndrăzneala vrășmașului totdeauna crește în proporțiunea slăbiciunii aceluia, pe care voiesce să-l atace.

Este numai presupunere din parte-ne, însă credem, că presupunerea noastră este justificată, că guvernul central al Austro-Ungariei ține cont riguros de toate intențiunile Rusiei în Peninsula-Balcanică. Avându-le pe aceste în vedere, se pregătesce, nu ca să atace, dar' ca eventual să fie în stare a apăra interesele civilizațiunii apusene în Orientul Europei.

Numai așa ne putem explica măsurile mai nouă în interesul organizării gloatelor. Tot așa reorganizarea honveđimeii pedestre în jumătăți de brigade, care corespund regimentelor dela linie.

Prelungă întreprinderile aceste din partea guvernului central în favorul întăririi monarhiei, ar mai fi de dorit, ca șovinismul maghiar să încete de a mai pune bețe în roatele monarhiei cu pretențiuni separatistice de armată națională.

Eară cât pentru trecerea Rușilor în Bulgaria, acesta e un lucru, care nu se hotărește nici la Sinaia, nici la București, ci la Viena, ba în adevăr la Budapesta.

Statul român s'a înființat și s'a con-

solidat prin binevoitoarea îngăduință a puterilor apusene, care-și făceau iluziunea, că statul acesta are să fie prima și cea mai sigură etapă pentru mărginirea influenței rusesci în Orient. Cu toate aceste la prima ciocnire ce s'a produs între Ruși și Turci, România nu numai li-a lăsat Rușilor drumul spre Dunăre deschis, dar' li-a și sărit întru ajutor, când se aflau ajunși la o extremă strîmtorare, și astăzi nimeni nu mai contestă, că soartea campaniei dela 1877 „eurcanii“ au hotărît-o în favorul Rusiei.

De ce însă aceasta? Nu sciau oare Românii, că menirea lor istorică este de a-i opri pe Ruși în înaintarea lor spre Dunăre? Nu voiau ei să împlinească această menire?

Sciau și voiau, și mult s'au sbuciumat mai nainte de a fi intrat la învoială cu Rușii. Au cedat atunci la 1876 forței maiore, fiindcă nu aveau pecine să se razime.

Ce ar trebui, ce ar putè să facă astăzi România, dacă Rusia ar voi în adevăr să treacă ear' spre Bulgaria?

Nu i-ar rămânè decât să-și dee bine seamă, dacă se poate ori nu răzima pe monarhia noastră și dacă este ori nu capabilă de acțiune această monarhie slăbită prin vrajba dintre popoarele ce o alcătuiesc și combătută de unele din aceste popoare chiar în armata ei. Nu poate să fie pentru nimeni și nu poate mai ales pentru România să fie indiferent curentul ce s'a manifestat sânt acum câteva săptămâni în Ungaria și inimicii Rusiei nu sânt de loc încurajați, când cel mai răspândit dintre ăiarele maghiare nu se sfiesce a declara, că Maghiarii nu se vor lupta nici odată pentru steagul monarhiei și că ei ar mai putè să facă ceea-ce au făcut la Königgrätz.

De aceea, ăicem noi, cestiunea se resolvă la Viena și, în ultima analiză, la Budapesta. Dacă, din Viena, se vor face încercări în adevăr serioase pentru redestep-

Foița „Tribunei“.

Trei muieri.

— Anecdota populară —

de
Nicolae Trimbișoniu.

(Urmare și fino.)

III.

Cărcimarul ca om gândit,
De cu zori s'a și trezit,
Și atunci se chiar spăla,
Când vecinu 'ntăiu întra.
— Dumneșeu să dee bine!
— Să fii sănătos, vecine!
Oh! că mult timp a trecut,
Decând nu te-am mai vèđut,
Cuprinde pe scaun loc,
Căci ne sar schintei din foc. *)
— Nu ca să șed am venit,
Ci-am venit că-s năcăjit,
Poate că de lucru greu,
Sau mai scie Dumneșeu,
Muierea îmi este slabă,
Cât de moarte stă să tragă;
Multe cu ea am cercat,
Dar' ea nu m'a ascultat,
Ci 'mi-a spus, că dumniata,
O-ai putè din pat scula;
Deci, te rog, fă atât bine,
Și vină până la mine,

Că 'ți-oiu plăti cât poftesci,
Numai să 'mi-o lecuiesci.
— Dar' ce boală a cuprins-o?
Și cam în ce vreme-a prins-o?
— Eu ieri am fost la cosit,
Ea de prânș nu 'mi-a gătit,
Când acasă am ajuns,
O-am aflat 'necată 'n plâns,
Ear' ce boală are-anume,
Eu șeu nu sciu să-ți pot spune.
— Dar' celelalte vecine,
Se află cumva mai bine?
— Ba după-cum gândesc eu,
Toate sânt bolnave rău,
Că nici una n'a-adus prânș,
Ci-am rămas toți trei flămânși.
— Oh! atunci, pretinul meu,
Nu-i cum gândesci așa rău:
Muierea 'ți-om lecu,
Dacă te vei învoi,
Să-mi dai șese zloți de-ăi răi,
Pentru leacurile ei.
Leacurile ce le-oiu spune
La toate trei vor fi bune,
Căci îndată ce-or gusta,
Din pat se vor ridica,
Și tot ce veți porunci,
Îndată vor împlini. —
Spune-mi dacă te 'nvoiesci,
Și șese zloți îmi plătesci,
Din cari patru zloți 'napoi,
'Ți-i vor da vecinii-ăi doi,
Apoi pentru lucrul meu,
'Mi-ți da câte-un puui mai greu.

— Caută să-ți dau, n'am ce face,
De vreau s'am în casă pace.
Măna în șerpar vîria,
Din el șese zloți scotea,
Și-i dădea cărcimarului,
Pentru prețul leacului.
Atunci cărcimarul zimbă,
Și cătră vecin ăicea:
— Să m'ascuți dară acum,
Și să mă cređi ce io-ți spun,
Din ce 'ți-e muierea slabă
Și pentru-ce e bolnavă:
Ieri când se 'ncăldise bine,
Au fost toate trei la mine,
Ca ducându-vă răchie,
Să vă facă bucurie,
Dară s'au pus pe beute,
Și-au beut pe întrecute,
Făcându-și lor datorie,
Șese zloți răi pe rachie.
Ear' pentru astă purtare
Să nu capete muștrare:
Rău bolnave s'au făcut,
Precum bine ai vèđut.
'Ți-am spus acum ce o doare,
Doar' vei sci leacul ce are?
C'un biciu lung să-i dai pe spate,
Căci îi vine sănătate.
— Auđiu și sciu acum
Leacul ce va fi mai bun,
De care sciu că se scoală,
Din primejdia-și boală.
Învățat de ăst om bun,
Se luă eară la drum,

Cugetând cum va să spună,
Vecinilor vestea bună.
Dar' nu mult timp se gândi,
Căci cu unul se 'ntălni,
Era cel de-al treilea,
Ce cătră cărcimă venia.
— Bună dimineața, frate!
— Să ai bună sănătate!
Dar' unde ai fost plecat
Așa de noapte prin sat?
— Cum ai auđit aseară,
Muierea 'mi-e slabă eară,
Și după vr'un leac umblai.
Să n'aud tot „ai“ și „vai“.
Dar' muierea ta ce face?
'Țe mai bine, sau tot zace?
— Oh! vai de ea, căci la mine
E mai rău ca și la tine;
Nu sciu bine nice eu,
Ce ni-a trimis Dumneșeu,
Nu sciu ce dureri mai are,
Căci toate-celea o doare;
Mă duc și eu la crîjmar
C'o sticleuță 'n buzunar,
Să vèd are să-mi dea rum?
De care 'n leacuri e bun.
— Nu te duce! haid' întoarce!
'Mi-a spus el ce-avam a face.
Ian ascultă a lor boală
Nu-i din alt loc, ci din oală,
Căci ale noastre muieri
Au beut la crîjmă ieri
Toată ăiua la rachie
Făcută pe datorie,

*) O expresiune populară, când nu șed oaspeții.

tarea sentimentului de solidaritate în toate popoarele ce constituiesc monarchia și dacă încercările aceste nu vor întâmpina în Budapesta rezistența de până acum, se va simți nu numai în România, ci în tot Orientul, că există un razim puternic pentru toți aceia, care vor să combată contra Rusiei.

Maghiarii însă tot nu vor să se prindă de adevărul, că pentru Români și pentru dinșii puterea monarchiei habsburgice este o condițiune de existență națională.

Correspondență din Viena.

Viena, 14 Iulie n. 1886.

Ministerul Taaffe, care până acum se mișca în direcțiunea prescrisă de majoritatea poloneză-cehă, se vede nevoit a lua o nouă direcțiune.

Deja în ultima sesiune a delegațiilor se plânse ministru de război, că cunoștința limbii germane dă înapoi în tot imperul și că existența armatei comune e amenințată, căci însemnate părți ale ei nu mai pricep comanda, care se fac în limba germană. Acum la vizitarea școlilor cehe din Bohemia decătră ministrul cultelor Gautsch, s'a arătat, că plângerile ministrului de război sunt prea fondate. Școlarii în școlile cehe n'au nici cea mai mică cunoștință a limbii germane.

E foarte evident, că un stat nu poate exista, când unele din părțile sale nu mai au posibilitatea de a se înțelege între dinsele. Asemenea și încercările întreprinse în Ungaria, ca să sdruncine existența armatei comune au produs griji serioase în cercurile competente. E simțită necesitatea, de a accentua mai tare decât până acum interesele comune ale monarchiei și de a se pune o stavilă la descompozițiunea mai de parte a monarchiei.

Politica predării unei jumătăți a monarchiei către Unguri și celeilalte spre slavizare nu s'a confirmat, și se gândesc încetul cu încetul să arboreze earăși un steag, împregiurul căruia s'ar pute să se adune toate elementele fidele imperului din ambele părți ale monarchiei.

E un simptom foarte însemnat, că Arhiducele Albrecht s'a pus în capul comitetului pentru monumentul lui Radetzky și că a făcut un apel în toate jurnalele, un apel călduros la vechiul patriotism austriac, — dîc e un simptom însemnat, care caracterizează foarte clar revirimentul ce se prepară.

Nici odată încă nu s'a pus așa de rezolut înainte un arhiduce imperial, și la arhiducele Albrecht acest pas are cu atât mai multă valoare, cu cât el e membrul cel mai în vîrstă al dinastiei, și în același timp dignitarul cel mai înalt al armatei comune.

Este cunoscut, ce critică inadmisibilă 'și-a permis organul principal al ministerului Tisza „Pester Lloyd“, contra arhiducelui Albrecht relativ la toastul ridicat de dînsul la banchetul dat de ofițeri în Seraievo, și cum fu forțat șef-

redactorul jurnalului, deputatul Max Falk, să publice o revocare completă și umilitoare.

Steagul, pe care îl poartă arhiducele Albrecht, e steagul bătrînei Austriei, e steagul tuturor patrioților austriaci, și acest steag e evident, că nu poate să aibă simpatia acelor, care drept sistem politic au apăsarea tocmai acelor elemente, care 'și-au păstrat în inima lor atașamentul către vechia monarchie austriacă. Dacă monarchia austriacă trebuie să aibă un viitor, atunci patriotismul austriac nu trebuie prescris nici dincoace, nici dincolo de Laita, și popoarele, care sînt cu simțiment austriac, nu trebuie să fie predate răsbunării acelor, care vreau să ridice pe ruinele Austriei tirănia unei hegemonii naționale.

Astăzi nu se poate încă spune, cât de iute și ce dimensiuni va lua revirimentul început. Dar' acest reviriment a început, și îl ținem de prea important ca să nu-l semnalăm cetitorilor d-voastre.

Un jurnal politic e ca un barometru. Cu cât semnalează ori-ce variațiune mică a atmosferei politice mai sensibil, cu atât mai mult corespunde sarcinei sale, și atât mai bine își îndeplinește datoria. Vremea politică are de gând să se schimbe: — să fim deci atenți și vigilanți! —

Revistă politică.

Sibiu, 4 Iulie st. v.

Prin negocierile de transacție între Austria și Ungaria, ambe guvernele acestor țări vor deveni într-o penibilă situație. Mișcarea guvernelor ar fi deocamdată, de a se uni în ceea-ce privește tariful vamal, și dacă ar fi vorba de compensațiuni pentru Ungaria, trebuie să se presupună, că aceasta va accepta noua vamă de petrolu așa precum s'a hotărît ea la Viena. De altă parte se dîce, că asupra proiectului de zăhar și asupra celui de bancă nu se va discuta mai mult, până-când nu se va clarifica situația în plenul dietelor din Viena și Budapesta. „Politik“ nu e de loc mulțumit cu acest mod de procedere și e de părere, că în cestiunea zăharului clubul Cehilor va dispune de o majoritate covârșitoare, și de cessiuni nici vorbă nu va mai pute să fie; dacă însă într'aceste guverne prin prealabila rezolvare a tarifului vamal va cînta posibilitatea, de a oferi Maghiarilor compensațiuni, va avî să devină într-o situație foarte gravă.

Din Londra se împărtășește un eveniment senzațional. Se dîce anume, că guvernul englez s'ar trimis puterilor semnatare ale tratatului de Berlin o notă, prin care se declară, că el e inclinat a trimite trei năi cuirasate spre Dardanelle. În acea notă se expune și aceea, că în fața faptului, că Rusia a violat articolul 59 al tratatului de Berlin, guvernul Maestății Sale a Reginei se teme, că guvernul rusesc de aci înainte nu mai poate oferi garanții pentru respectarea celorlalte dispozițiuni ale tratatului de Berlin.

În urma acesteia guvernul englez privește tratatul de neexistență și 'și ține de datoriță a trimite spre Dardanelle trei năi cuirasate.

Dacă e adevărată această scire, apoi Anglia a dat cel mai categoric și nimerit răspuns desființării porto-francului Batum, ceea-ce în cercurile engleze se și privește de o provocare directă a Angliei.

Relativ la rezultatul alegerilor engleze o depeșă din Londra spune, că nu e probabil, ca conservativii să aibă majoritatea absolută. Precum se vorbește, Lordul Salisbury și conducătorii unionistilor liberali tractează deja cu succes asupra unui program comun, anume în ceea-ce privește proiectul unei legi administrative pentru întregul regat. Ar mai rămîne numai să se reguleze detaliurile în Irlanda. Un minister de coaliție e deci probabil.

Republica franceză 'și-a sîrbat alaltăieri o mare festivitate națională: aniversarea luării cu asalt a bastiei, care e totodată și ziua nașterii republicei. Atât principii de Orleans, cât și prietenii lor din senat și cameră s'au încercat dîlele din urmă a provoca incidente, care aveau să arunce o umbră asupra sîrbării și să discrediteze republica înaintea armatei. Sîrbarea a decurs însă în cea mai mare veselie și fără nici o tulburare.

Avem debușeu în Bulgaria?

Cetim în „Neue Freie Presse“ următoarea corespondență datată din București 10 Iulie nou:

Nu a fost nimic mai natural ca aceea, ca exportatorii austro-ungari după eruperea războiului vamal cu România să caute cel puțin în parte o despăgubire pentru pierderea pieții române. În această privință comercianții interesați s'au gândit în prima linie la vecina Bulgaria. Durere însă, că prospectele de a pute câștiga în Sudul Dunării oare-care desdaunare pentru pierderea pieții române sînt foarte mici. Alta ar fi fost, dacă exportatorii austro-ungari 'și-ar fi dat silința de a intra în legături directe cu importatorii bulgari atunci, când cesti din urmă după războiul turco-rus căutau să se emancipeze de sub mijlocirea comisionarilor și engrosistilor români. Aceasta însă nu s'a întîmplat sau s'a întîmplat în măsură prea mică, precînd industria de export engleză și cu deosebire cea germană 'și-a dat toată silința, ca să 'și asigure piața bulgară. Cu deosebire banca de export germană a desvolat mare activitate și le-a și succese firmelor de export germane să 'și asigure piața în Sudul Dunării și pe baza experiențelor adunate să studieze soliditatea și starea neguțătorilor bulgari precum și gustul și trebuințele piețelor bulgare. Cu alte cuvinte: Germania în privința comerțului seu activ cu Bulgaria se află astăzi în cea stare favorabilă, în care se afla Austro-Ungaria față cu România înainte de a se lupta cu concurența germană. Acest avantaj al Germaniei este cu deosebire important acum, când Bulgaria suferă încă sub efectele războiului purtat cu atâtea sacrificii materiale; mai ales că Bulgaria este un teren multumitor pentru prosperarea acelei specii de comisionari înșelători, cu care și exportul austro-ungar a făcut în România experiențe triste. Destul că piața bulgară, care este deja în mare parte ocupată de Germania și Anglia, pentru exportul austro-ungar este un teren, care cu o muncă energetică ar mai pute deveni lucrativ, pe care însă după starea de astăzi a lucrurilor trebuie să pășim cu mare precauțiune.

Porțile-de-fer.

„Telegraphul“ din București scrie cu privire la acest obstacol al navigațiunii dunărene următorul prim-articol:

După opt ani de viață precară, tratamentul încheiat la Berlin în 1878 e astăzi rupt cu desăvîrșire. Peninsula-Balcanică, pe care reșoatul tratat pretindea să o reguleze, s'a schimbat mult la față, așa că ce e scris pe hîrtie, nu mai seamănă de loc cu ceea-ce e în realitate. Bulgaria 'și-a alipit Rumelia și această unire, în formă numai nominală, e cât se poate de reală. Rusia a căleat art. 59 al tratatului, desființînd porto-francul dela Batum și transformându-l într'un port militar, menit a servi de basă la eventuale operațiuni viitoare. Afară pe aceste două mari călcări, mai sînt și altele mîrunte, pe cari nu le mai notăm.

În scurt, tratatul dela Berlin, de amintire destul de posomorîtă pentru noi, nu mai e astăzi decât un pumn de sdrențe și necesitatea unui

nou instrument internațional privitor la Balcaui, se impune serios.

În această considerație vom ridica astăzi o cestiune de mare însemnătate pentru noi, uitată până acum și de cei interesați și de toată Europa. Cestiunea aceasta intră în categoria punctelor neîmplinite ale tratamentului european din 1879.

Art. 57 al acestui tratat dîce:

„Executarea lucrărilor destinate a face să dispară pedecile ce Porțile-de-fer și cataractele opun navigării (pe Dunăre) este încredințată Austro-Ungariei. Statele riverane ale acestei părți a fluviului vor acorda toate înlesnirile, ce se vor pute cere în interesul lucrărilor.

„Dispozițiunile art. 6 al tratatului din Londra, dela 13 Martie 1871, privitoare la dreptul de a percepe o taxă provisorie spre a acoperi cheltuielile acestor lucrări sînt menținute în favoarea Austro-Ungariei“.

Aproape toată lumea dela noi scie, ce vrea să dîcă Porțile-de-fer, și ce piedecă opune navigațiunii acest cordon de stînci așezat de a curmezișul Dunării. Porțile-de-fer — sistem de stînci granitice lat de 1000 metri și lung de 1200 metri; cu o înclinare de 1 metru și jumătate — alcătuesc unul din locurile cele mai periculoase pentru navigațiune. Prelungă că alvia e puțin adîncă și îngustă, apa curge pe acest loc cu o repeziune de 6 kilometri pe oră. *) Până la 1846, dată destul de recentă, vapoarele nici nu îndrăsniau să treacă prin acest defileu și astăzi chiar, când apele sînt scădute, navigațiunea e foarte anevoioasă, dacă nu chiar imposibilă.

Înțelege lesne ori-cine, cătă pagubă ne aduce nouă, Sîrbilor și Bulgarilor, și tuturor statelor, cari găsesc în aceste părți debușeu pentru producțiunea lor, această piedecă naturală.

Demult încă, distrugerea Porților-de-fer s'a privit ca un interes obșteșc; și prin tratate internaționale Europa a hotărît, ca această piedecă să dispară.

La Berlin, în 1879, Europa a dat această sarcină Austro-Ungariei, ca cea mai mare, mai puternică și mai bogată din țările direct interesate. Era firesc aceasta și nimeni nu putea să se plîngă.

Au trecut însă opt ani de atunci și nici o bucățică de peatră nu s'a mișcat din Porțile-de-fer. Așa ca astăzi, când oamenii posed atâtea mijloace pentru combaterea piedecilor naturale, navigațiunea noastră stă tot la discreția secetei: nu rare ori se întîmplă să primim scirea, că un vapor de al companiei Lloyd stă prins între două stînci sau s'a sdorbit din cauza ceței.

Din punctul de vedere al civilizațiunii aceasta e cam rușinos, în tot cazul, foarte dăunător din punctul de vedere economic.

În fiecare an ni se anunță, că lucrările vor începe, căci planurile și diversele sînt gata din 1884; dar' toate aceste vești sînt simple mîngăieri. Nici odată nu sînt bani, totdeauna situațiunea bugetară e rea — și anii trec după ani, și Dunărea tot silită e să 'și strîngă mijlocul pentru, a pute trece prin corsetul Porților-de-fer.

Anul acesta același lucru. Un diar oficios din Pesta ne-a spus chiar dîlele trecute, că nu trebuie să ne gândim la distrugerea Porților, pentru-că finanțele Austro-Ungare stau foarte rău.

Ni se pare, că guvernul de dincolo înțelege lucrurile foarte greșit. Distrugerea Porților-de-fer nu e o cestiune austro-ungară, pentru-ca să fie rezolvată cu ajutorul bugetului Austriei și Ungariei. Ea e o cestiune eminate internțională și trebuie deslegată cu ajutorul creditului deschîndu-se subscrieri, la cari să poată participa ori-cine. Prelungă că acest mod de vedere e corect, el ne scapă din situațiunea precară de astăzi, când atîrnăm toți de buna sau rea stare a finanelor Austro-Ungariei. Și dacă aceste finance — cum lesne se poate prevedea — vor merge din rău în mai rău? Fi-vom nevoiți să suportăm pe vecinicie tirănia Porților-de-fer.

Dar' nu voim să facem din aceasta o vină vecinilor nostri, cum nu voim să 'i acuzăm, că intenționat — lucrul se susține de unii și alții — amînă distrugerea Porților.

Ceea-ce trebuie să facem însă, e să constatăm, că prea se tîrăgănesc lucrurile spre cea mai mare daună a tuturor, și să cerem guvernului nostru să intervină.

Dacă guvernul austro-ungar persistă a privi cestiunea Porților-de-fer ca o cestiune, care trebuie să se deslege numai cu bugetul Austro-Ungariei — lucru echivalent cu o vecinică amănare — atunci trebuie să luăm măsuri, ca la viitorul congres internațional cestiunea să fie altfel rezolvată.

*) Vezi: Geografia militară asupra Olteniei de dl căpitan Filip.

Ce numai când o plăti
Îmi spuse ce acum scii,
Și că le putem scula
Cu sbiciul și cu băta.
— Deu, frate, tu nu glumesci,
Când de aste-mi povestesci?
— Frate, să mă crezi pe mine,
Că nu-ți voiesc, decât bine.
— Haid' iute să ne grăbim
Celalalt să-l înfălmim,
Să-i spunem și lui ce este,
Cine-s a noastre neveste.
Când 'naintea casei fură,
Pe el în ușă-l vedură,
Ca și un cal înșeuat
Preste foale înșingat,
Numai atunci da să iasă
Cu muierea lui din casă,
Care în șeauă ședea
Și rîs diavolesc rîdea.
Cum vedu el pe vecini,
Se ridică de pe mîni,
Cât muierea lui cădu
De pe șea, unde ședă.
Cei din drum cum îl vedeau
Rîdeau de se prăpădiau,
Dară le veni în minte,
C'asa-au fost și ei 'nainte.
Deci din casă îl strigară:
— Haida, frate, pîn' afară!
Să-ți spunem o noutate,
Ce ni-a venit de departe.
Dar' lui fiindu-i rușine,
Răspunde, c'afar' nu vine.

Mai strigară încodată:

— Haida, frate, afar' îndată,
Că doar', pentru Dumneșeu,
Nu-ți vom face nici un rău.

Atunci afară eșia

Și celor doi le grăia:

— Ce căutați în zori de zi,

Pe cine-aveți a păzi?

— Pîn' la tine am venit

C'un lucru de isprăvit,

Spune însă întâiu, frate,

Unde-ți duci muierea 'n spate?

Lăsați-mă voi în pace,

Căci eu sciu ce-avui a face,

Ci grăbiți, spuneți mai bine,

Ce-aveți acumă cu mine?

Când eu trebe să grabesc

Muierea să-mi lecesc.

Atunci acei doi 'i-au spus

Vestea nouă, ce-au adus.

În urmă au hotărît

Leacul bun de folosit

La muieri, cari cu cuvinte

Scot bărbaii lor din minte. —

Când apoi fără amănare

Merse-acasă fiecare,

Lucrurile se schimbă

Și muierele 'nviară,

Sprintene și sănătoase,

Fără pic de boală 'n oase.

Grădiște, Iunie 1886.

Câteva cuvinte despre cestiunea naționalităților.

De Ludovic Mocșdy.

(Urmare.)

Dacă ne lipsesc conștiința națională nu simțim nici nedreptatea, care ni se face prin aplicarea mijloacelor de desnaționalizare; *volenti non fit injuria*; și fiindcă în orașe de multe ori observăm la locuitorii nemaghiari o adevărată poftă, ca copiii lor să devină cu desăvârșire asghari, statul își împlinește numai datoria sa, dacă le dă acestora ocaziune, ca să-și împlinească pofta.

Dar' că în alte locuri maghiarizarea naționalităților este o tendință utopică, care nici odată nu-și va ajunge scopul, s'a document nu de mult me cu fapte empirice în broșura lui X. Y. și prin urmare nu este de lipsă să mai revenim asupra ei. Acolo s'a spus pe larg, că tendințele seculare de a desnaționaliza pe Poloni, care s'au manifestat la alte state, care dispun de mijloace cu mult mai puternice ca noi și pot să o facă fără pericol, nu rămas zadarnice, nu au avut nici un rezultat. Dar' altfel de rezultat pot să aibă! Mijloacele întrebunțate cu scopul maghiarizării nu sunt totdeauna de natură platonice, cum vreau acum a „kultur-egylet“-urile, ca să le credem pe ale lor; neapărat, că se va simți lipsa, ca și statul să aplice mijloacele, care îi stau lui la dispoziție și să facă presiune cu ele. Naționalitățile nu se vor teme, că cu orișice fel de mijloace li se va pute lua limba și caracterul național, dară ca oameni vor simți în toată puterea presiunea ce li se face și amărâciunea lor va fi cu atât mai mare, pentru-că pătinesc pentru ceva, la ce au drept sfânt și natural. Poate-se închipui absurditate mai mare ca aceea, că pentru un scop utopic se hasardează pacea și buna înțelegere între cetățeni și se produce ura unei jumătăți a cetățenilor contra celeilalte?

Tot ce s'a făcut până acum din partea statului în interesul maghiarizării *en masse*, s'a făcut înzadar. Domnul ministru Trefort a desființat cursurile limbă maghiară pentru învățătorii populari. Pentru-că nu sunt bani? Pentru mărirea plăților și pensionarea comiților supremi însă sunt. Sau doară acele cursuri 'și-au ajuns scopul și învățătorii populari sciu deja toți ungurește? Atunci de ce a ordonat domnul ministru, ca numai în comitatul Bihorului să se desființeze 51 de învățători (Români; nota trad.) din oficiu, pentru-că nu sciu limba maghiară? Ce ridicare frumoasă a culturii e aceea, când 51 comune rămân fără învățători! Aceste apoi îl încheamă pe domnul ministru să facă declarațiunea, că la noi se arată presemnele disoluțiunii statului, precând acestea sunt numai presemnele disoluțiunii politice sale de naționalități. Și în adevăr, cu toate ordinațiunile de felul acesta nu a progresat cauza maghiarizării nici cât e un fir de păr, numai odiul mijloacelor întrebunțate a rămas și acum îndreptățit, că nu respectăm legile! Naționalitățile pot documenta, că în toată legea dela 1868 nu este un singur paragraf, care să nu fi fost călcat sau eludat de sute de ori, așa că pentru ele amenințarea, că dacă nu se vor purta bine se va abroga întreaga legea, nu mai are nici o importanță, pentru-că în realitate aceasta nu mai există. Aceasta a declarat-o și domnul Szabovljevič în vorbirea sa preste măsură moderată, care a fost primită în casa deputaților cu atăta bucurie. Dar' — se ăce de regulă, când se arată astfel de lucruri. Dar' cu datele aceste chiar așa stăm, că și când cere domnul ministru de finance date, când cineva arată abuzurile comise la încasarea contribuțiilor și măsurarea competențelor erariale. Casurile de această natură se găsesc în număr așa de mare, încât omul nu scie unde să înceapă, ear' predarea singuraticelor casuri este atât de lungă și de neplăcută, încât nu are nimenia voie să supere pe cetitor cu predarea lor dela început până la sfârșit. Afară de aceea astfel de casuri sunt de natura aceea, că pentru dovedirea lor completă se recere muncă mare și minuțioasă, și prelungă toate adevărul lor se poate trage ușor la îndoială. Dar' pentru aceea nu se îndoiesc nimenia, că astfel de ilegalități și abuzuri se întâmplă în toată țina și sunt cele mai mari și mai asupritoare calamități pe bietul popor. Chiar așa stăm și cu legea pentru naționalități. Legea dă dreptul fiecărui cetățean, ca să-și prezenteze cauzele înaintea autorităților și a judecătorilor — dacă se întâmplă fără intervenire advocațională — în limba sa proprie sau în limba protocolară a comunei sale. Sânt casuri nenumărate, că autoritățile și judecătorii au respins astfel de cauze.

(Va urma.)

Cronică.

Principele de coroană Rudolf și principesa de coroană Stefania vor pleca mâine la Salzburg, spre a cerceta pe arhiducele Ludovic Victor. De acolo vor pleca apoi împreună cu arhiducele Ludovic Victor la Ișl.

Contribuiri pentru monumentul lui Radeczky. „Armeeblatt“ publică contribuiri de până acum pentru ridicarea unui monument lui Radeczky. Între alții au contribuit: Principele de coroană Rudolf 10,000 fl., Arhiducele Carol Ludovic 1000 fl., Otto 1000 fl., Ludovic Victor 2000 fl., Albrecht 6000 fl.; Frideric 500 fl., Wilhelm 2000 fl., Iosif 1000 fl., Leopold 1000 fl., Ernest 500 fl., Sigismund 500 fl., Rainer 100 fl., Henric 500 fl.

Primirea în rezervă a ofițerilor, care au satisfăcut deja deobligamentului militar. „Budapester Correspondenz“ împărtășește, că acele persoane, care după împlinirea deobligamentului militar de doisprezece ani 'și-au depus rangul de ofițeri, ear' prin noua lege pentru gloate au devenit deobligate pentru gloate, ori au servit ele la honveđi ori în armata comună — pot să ceară din nou redobândirea rangului de ofițeri de mai nainte. Respectiv cele cereri au să fie prezentate la ministrul de honveđi până la 15 Septembrie, arătându-se prin acele poziția socială și venitul pe-tentului. Acești ofițeri din nou numiți vor săv să facă din trei în trei ani câte o deprindere de arme de cinci, respective de trei săptămâni la trupa și în timpul care 'și-l vor alege.

Cholera în Austro-Ungaria! După o telegramă din Fiume, s'au întemplat acolo în 14 Iulie n. 6 casuri de îmbolnăvire și 3 de moarte de cholera. Preste tot s'au îmbolnăvit în Fiume dela 24 Iunie până la 14 Iulie 69 de persoane și au murit 41. În Triest au fost în aceeași zi 4 casuri de cholera, din care unul cu sfârșit letal.

Măsuri preventive în contra cholerei. În fața amenințătorului pericol de cholera ministrul ungar de interne a provocat jurisdicțiunile a așterne fără amănare un conspect al acelor docteri de medicină, chirurgi, rigorosanți absolvenți de medicină, care s'ar declara de înclinați, a fi aplicați în cas de o isbucnire a cholerei în comunele din comitat ca medici de epidemie. Acestia vor primi afară de locuința gratuită și de speșele de călătorie, și anume: Doctorii de medicină diete de 6 fl., chirurgii, rigorosanți și absolvenții de 4 fl. la zi.

Culmea șovinismului. Cetim în „Kronstädter Ztg.“: „Székely Nemzet“ se moquează asupra faptei, că cu ocaziunea unei petreceri de vară tinerimea scolară din Bistrița a purtat costume naționale, musica a cântat melodii românești și s'au jucat jocuri naționale românești. „Székely Nemzet“ află lucrul ridicol. Noi nu-l aflăm ridicol, aflăm însă că este trist, că politica maghiară de naționalități aduce după sine astfel de aparențe. Subscriem și noi părerea lui „Kronstädter Zeitung“.

Mărirea numerică a gloatelor. „Neue Freie Presse“ comunică următoarele date: Prima convocare a etății dela 19 până la 37 ani numără pentru fiecare an câte 350.000 oameni, la alaltă 6,650.000 din aceștia aparțin armatei comune . . . 890.000 Landwehr-ului și honveđimei . . . 300.000 56 procente nu sânt apți pentru serviciu 380.000 20 procente desertori și emigranți . . . 135.000 40 procente din fiecare an mor sau devin invaliđi 140.000 Rămân deci pentru gloate 4,805.000 sau în număr rotund 4 1/2 milioane.

Ofițeri români la manevrele străine. „Telegraph“ din București serie, că generalul C. Budișteanu a fost desemnat de ministrul de războiu, spre a asista din partea armatei române la manevrele armatei franceze, cari vor începe pe la începutul lui Septembrie st. n. Generalul Budișteanu va fi însoțit de căpitanul Năsturel. Guvernul român a primit de asemenea invitațiuni din partea guvernului elvețian și austriac, de a trimite câte un delegat la manevrele armatelor acestor două țeri. Pentru manevrele armatei elvețiene s'a și desemnat delegatul, care trebuie să asiste; acesta este colonelul Caralețianu.

Înarmările Germaniei. Diarul din Vârșovia „Chwila“, care e supus censurei, publică următoarea scire de sensație: „În timpul din urmă trebuie să constatăm o aparență ciudată la granițele răsăritene ale Prusiei. Fără nici un temei, cel puțin pe cât se pare, se fac dislocări de trupe. Trupele din corpul I, II, V și VI înaintază spre Răsărit și sânt înlocuite prin altele aduse din interiorul imperiului. O mare parte din armata germană, cu chipul acesta, s'a apropiat mult de granițele răsăritene, fără să fi fost observată. Ori-ce păreră ne-am face, un lucru nu poate fi tras la îndoială, acela, că ministrul de războiu din Berlin acordă o atențiune deosebită granițelor dela Răsărit și trupele aflate aici le-a creștat a fi prea slabe. După călă aflăm dintr'un isvor vrednic de credință, cercurile militare dela Berlin nu sânt mulțumite cu întăririle dela Thorn, Posen, Königsberg și tot asemenea nici cu rețeaua drumului de fer din Prusia răsăriteană și Silesia. Corpurile de linie dela granițe au fost înarmate cu un regiment de infanterie, unul de cavalerie, un batalion de sappeuri,

și o baterie de câmp, preste tot 138 ofițeri și 3300 soldați. Cu modul acesta corpul I de armată dislocat în Prusia de Răsărit e egal acum cu cel din Alsacia-Lorena, care e cel mai tare dintre toate infanteriile germane. Se compune din 34 batalioane infanterie, 30 escadroane, 19 baterii și cavaleria lui formează o diviziune deosebită. În ceea-ce privește corpul II prin dislocațiunea din urmă dela Marea-Baltică s'a apropiat binișor de Vistula. Statul lui major a fost strămutat dela Stettin la Dromberg. Dacă vom săv în vederea mișcărilor acestui corp, ușor vom săv înțelegem direcțiunea: Stettin, Dromberg și Thorn. Cavaleria corpului din Silesia și Posen a pătuns chiar până la granițe. Toate aceste mișcări, repetăm încă odată, se fac în aceste și fără a fi băgate în seamă“.

Monument pentru regele Ludovic II. de Bavaria. Mama decedatului rege a dispus, ca pe malul lacului Starnberg, pe locul unde s'a întemplat grozava catastrofă, să se clădească o capelă comemorativă pentru fiul său, care a avut atât de trist sfârșit și pentru profesorul Gudden. Zidurile capellei vor săv de o parte fundamental în lac.

Numărul Ovneilor pe toată suprafața globului este după „Anuar Israelit“ de 6 milioane 300,000, dintre care 5.400,000 în Europa, 300,000 în Asia, 350,000 în Africa, 250,000 în America și 12,000 în Oceania. Cei mai mulți Ovreisunt în Rusia: 2.552,000; apoi vine Austro-Ungaria cu 1.644,000. Numărul cel mai mic de Ovrei este în China, unde se află numai 1000 de inși. După „Anuar Israelit“, în România sânt 265,000 Ovrei. În raport cu populațiunea indigenă, numărul cel mai mare de Ovrei îl are Ungaria (638,010), apoi Polonia rusească (768 mii) și România.

Exportul României. Diarele din România scriu, că din portul Brăila a pornit zilele aceste vaporul „Doi amici“, încărcat cu 86 boi pentru Italia.

Conferența internațională din Berna. Dilele acestea s'a întrunit în Berna o conferență internațională însărcinată să elaboreze o convențiune, care să reguleze transportul mărfurilor pe calea ferată. Această cestiune însămnată a fost deja tratată în două conferențe precedente, în 1878 și în 1881. Conferența actuală n'are decât să examineze diversele amendamente propuse de cine se poate la proiectele elaborate acum câțiva ani, și se speră, că se va pute ajunge la semnarea unei convențiuni internaționale, care să și între în vigoare, după-ce va fi ratificată de statele contractante.

Manifestațiuni americane pentru „Home-rule“. Lucrătorii americani au făcut la New-York un mare meeting având de scop de a exprima simpatiile lor pentru „Home-rule“ irlandez. Au vorbit mai mulți oratori, între cari și mama d-lui Parnell. Unul dintre oratori a declarat, că Irlanda își va dobândi autonomia, ori-care ar fi rezultatul alegerilor; căci, precum timp dl Parnell va dispune în camera comunelor de optzeci voturi, va rămâne stăpân pe situațiune și va fi în stare a se opune în ori-ce măsură nouă de constrângere pentru Irlanda.

Zăpadă. Diarele din Berlin anunță, că zilele acestea a nins foarte mult pe muntele Broken în Harz; virfurile munților Giganților sânt asemenea acoperite de zăpadă. Se serie din Friburg, că toate punctele puțin mai ridicate sânt acoperite de zăpadă; mantia cea albă a iernii descinde chiar destul de jos până pe flancurile Molesonului. Tot asemenea este și pe toți Alpii elvețiani.

Vârsta înaintată. În ziua de 23 Iunie, a încetat din viață baba Maria Ioan Boacăna din comuna Bordeschi, județul Râmnicul-Sărat (România) în etate de 110 ani. Această femeie era încă în stare să muncească, întreținând și chiar parte din membrii familiei sale.

Monstru. Fata Anița în etate de 19 ani, ficia locuitorului Iojie G. Dobos din comuna Răchiteni, județul Roman (România), în ziua de 26 Iunie, a născut un monstru mort de sex feminin, având capul unei broaște, lipsind fruntea, ochii, mâinile și deasupra unde vîrte fruntea, nasul mare și lat, urechile mici și rotunde, feasta capului e învălă înveliș, și unită cu gâtul formând un singur corp; având pînă pe tot corpul; dela umere în jos corpul era ca și al omului.

Bande bulgăresci pe teritoriul turcesc. Din Salonic se depeșează, că în apropiere de mănăstirea „Agios-Provdromos“ a apărut o bandă numeroasă de Bulgari, comandată de un anumit Stoico din Gabrovo, în Bulgaria. Colonelul Achmed-Bey a împințat-o cu o ceată de 150 călăreți, și a respins-o după o mică luptă. Doi Bulgari au rămas morți și mai mulți răniți, ear' ceilalți au scăpat cu fuga în munți. Asemenea bande s'au mai observat la Serres, Fouzzi și Alestrates.

Rectificare. În numărul de ieri al „Tribunei“ pe pagina III, columna 2, șirul al 7-lea din sus în jos e a se ceti „Thal“ János în loc de „Thot“ János.

Mulțumită publică.

DI G. Aug. Petculescu, director al trupei teatrale române, a jucat cu trupa sa în 21 Iunie a. c. o reprezentațiune teatrală în beneficiul scoalei centrale grănițeresci de reuniune din Hațeg.

Venitul curat, care cu hărtia de dato 22 Iunie a. c. n'a s'at așternut, este 15 fl. 30 cr., di: cincisprezece floreni și 30 cr. v. a., din cari 3 fl. 20 cr. incassaveri. Asemenea ni s'a predat prin dl director teatral suprasolvirile dela următorii domni: Alexandru Suprasol, senator magistr. 1 fl.; Michail Bontescu, advocat 50 cr.; Todor Doboi 50 cr.; Samuil Nemeș 30 cr. și Nicolae Theodosie 30 cr., suma 2 fl. 60 cr.

Această sumă este destinată din partea d-lui Petculescu pentru facerea unei fântâni la scoala noastră, ca un lucru imperios necesar.

Primind eforia scolară suma menționată pentru scopul destinat, venim a exprima sincera noastră mulțumită d-lui director G. Aug. Petculescu precum și trupei d-sale constătătoare din persoane apte și demne de tot respectul pe această carieră.

Asemenea exprimăm mulțumită publică domnilor suprasolvenți, cari au binevoit a ajuta cu dinarele lor la acest scop filantropic.

Primească deci cu toții mulțumita noastră cordială, ce pe această cale li-o împărtășim, ca recunoscință.

Din ședința eforiei scolare grănițeresci de reuniune, ținută în Hațeg la 27 Iunie 1886.

Georgiu Cluciu,
președinte.

Nicolae Sânzian,
secretar eforial.

Varietăți.

(Peatră ce vindecă turbarea.) „Eco d'Italia“ din New-York scrie: Sub numele de „mandstone“ este celebră în Virginia și în Carolina o peatră foarte rară, care e socotită ca un leac eficace, ba chiar sigur contra efectelor mușcăturii câinilor turbati. Dintr'această peatră mai sânt numai câteva exemplare, care sânt în posesia unor familii din Statele-Unite, care 'și-le transmit din generație în generație și le păstrează cu băgare de seamă proprietate, dându-le însă se ori-care trebuintă de ele, deoarece ce astfel se mișcorează puterea curativă a pietrii. Acum câteva zile, un cetățean distins din Badsville, Carolina-de-Nord, fu mușcat de un câine turbat. Rana era gravă, și el arătă îndată toate simptomele turbării. După sfatul unor prietini, se duse să iee una din pietrele acestea dela o familie din comitatul Pearson, N. C., și 'i-o deteră. Ea fu aplicată pe rană, de care se lipi ca o lipitoare, până-ce se umplu cu sânge și cu o altă materie, ce se crede a fi „virusul rabid“, apoi se desfăcu singură. Pusă în apă caldă, toate umorile, ce fu atrăse, se disolvară. Îndată-ce se uscă, ea fu aplicată din nou. Operația se repetă de 6 ori, până când peatra nu se mai lipi. Bolnavul se însănătoșă repede și acum el și prietini lui cred, că e vindecă peatră.

(Doncă sudate patrusprezece persoane otrăvite.) Un orașel de lângă Flemington (New-Jersey), este de câteva zile într'o stare de o mare surexcitare; 214 persoane, cari luaseră parte la o mare serată, dată sub auspiciile bisericești protestante din localitate, au fost otrăvite de înghetata ce li s'a dat la sfârșitul acestei serate. Din acest număr, 6 persoane s'au aflat la cea din urmă extremitate și 20 într'o condițiune foarte critică. Celelalte persoane au scăpat numai cu o violentă indispozițiune. Mai întâiu s'a creșut, că cauza otrăvirii era sulfatul de zinc, care se formase în ghețar; dar' ancheta făcută în urmă a constatat, că ea se produsese de arsenicul ce fusese aruncat în lăuntru de o mână criminală. Din analiza chimică rezultă, că fiecare persoană, care a mâncat din înghetată, a înghițit cel puțin un grăunte de otrăvă. Ancheta se urmează cu cea mai mare activitate și pentru-că membrii congregațiunii, din cari se compune biserica, sânt partizani fanatici ai prohibițiunii absolute a beuturilor fermentate, ei cred, că autorii acestei tentative n'ar pute fi decât un criminal împins la aceasta de debitații de beuturi. Până acum însă nu s'a descoperit nimic, care să justifice această bănuială.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 16 Iulie n. O telegramă din Ischl a lui „Pester Lloyd“ aduce știri, că comandantul de corp Edelsheim-Gyula va demisiona. Se presupune, că succesul lui va fi contele Pejacsevics.

Paris, 16 Iulie n. În senat a interpellat Chesnelong în afacerea expulsiunii ducelui D'Aumale. Ministrul de războiu a apărut procedura guvernului. Senatorul Lareinty a imputat guvernului, că este laș. Ministrul de războiu după aceasta a provocat pe Lareinty la duel. Duelul se va întâmpla astăzi cu pistoale. În decursul următor al ședinței a declarat ministrul de interne, că epistola lui D'Aumale a fost scrisă cu consistență în beneficiul contelui de Paris, și formează deci un adevărat complot. Senatul a votat guvernului cu 157 contra 58 voturi încredere și a aprobat procedura acestuia. Sesiunea parlamentară s'a închis. Ministrului de războiu Boulanger 'i-s'a conferit crucea de mare oficer a legiunii de onoare.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Economie.

Prețul cerealelor și starea sâmenturilor în Statele-Unite. O telegramă din „Nemzet” datată Washington, 11 Iulie n. spune, că după raportul ministerului de agricultură de acolo prețul recoltei grâului de toamnă s'a prețuit în 1 Iulie cu 91.2% în comparație cu prețul de 92.7% din luna Iunie. Starea recoltei grâului de primăvară a scăzut dela 98% la 83%. În ținuturile de Meađa-Noapte secerișul încă nu s'a început. Starea nefavoritoare a sâmenturilor de primăvară se atribuie căldurilor și puținelor ploii. 2.500.000 acri pământ e sâmentat cu păpușoi. Recolta se prețuesce la 95% în comparație cu cea de 94% din anul trecut. Recolta secării se prețuesce la 95%, a ovăsului la 89% și a orđului la 90%. Starea plantei de bumbac a scăzut dela 88.7% la 86%, de deosebire au suferit plantele de pe șesuri din cauza multelor ploii. Recolta mai bună se sperează dela plantele sădite pe locuri mai ridicate. Starea plantelor din ținutul Mississippi se prețuesce la 87%. Secerișul are să se înceapă de astădată cu 14 zile mai târziu ca în'alți ani.

Têrgul de rîmători în Steinbruch. În 14 Iulie n. s'a notat: unguresci bêtărâni grei — cr. până — cr. unguresci grei, tineri 44.— cr. până 44.1/2 cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușori 44.1/2 cr. până 45.1/2 cr., marfă țerânească, grea 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușoară 44.1/2 cr. până 45.— cr., românesci de Bakony, grei 42.— cr. până 43.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 43.— cr. până — cr., transito de mijloc 43.— cr. până — cr., transito ușori 43.— cr. până — cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta
dela 14 Iulie st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.90 până 8.20, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.90 până 8.10, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.90 până 8.20, (de Bacșka) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.90 până 8.20, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.40 până 7.80.

Sêcara (ungurescă) 70—72 Kilo fl. 6.— până 6.20. (Orđ nutreț): 60—62 Kilo fl. 5.50 până 5.90; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 6.80 până —. Ovês (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.20 până 7.—. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.10 până 5.15; de alt soi fl. 5.05 până 5.10.

Rapița fl. — până —; de Banat fl. — până —. Mălăiu (unguresc): fl. 5.20 până 5.50.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. — până — (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.58 până 7.60. Sêcara (primăvară) 69.1/2 Kilo fl. — până —. Cucuruzul (Main—Iunie) fl. 5.11 până 5.13. Rapița (August—Septembrie) fl. 10.1/2 până 10.2/8. Spirt (brut) 100 L. fl. 24.75 până 25.25.

Bursa de București.

Cota oficială dela 14 Iulie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	96.—	vënd.	96.1/2
" Rur. conv. (6%)	"	87.—	"	88.—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	—	"	261.—
Banca națională a României	"	—	"	—
Impr. oraș. București	"	31.—	"	35.—
Act. de asig. Națională	"	—	"	206.210
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Serisuri fonciare urbane (5%)	"	81.3/4	"	82.1/4
Schimb 4 luni	"	—	"	34.1/2
Societ. const.	"	—	"	155.—
Aur	"	15.3/4	"	15.—

Cursul pieței din Sibiu

din 16 Iulie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.52	vënd.	8.58
Lire turcesci	"	11.20	"	11.30
Imperiali	"	10.20	"	10.30
Ruble rusesci	"	1.21	"	1.22

Bursa de Budapesta

din 15 Iulie st. n. 1886.

Renta de aur ung.	6%	105.80
" " hârtie "	4%	105.80
" " hârtie "	5%	94.75
Imprumutul căilor ferate ung.		154.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		100.70
(1-a emisiune)		100.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		128.50
(2-a emisiune)		128.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		120.—
(3-a emisiune)		105.—
Bonuri rurale ung.		105.—
" " cu cl. de sortare		105.—
" " bânățene-timișene		105.—
" " cu cl. de sortare		105.—
" " transilvane		105.—
" " croato-slavone		105.—
Despăgubire pentru dija ung. de vin		100.—
Imprumut cu premiu ung.		123.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		125.50
Renta de hârtie austriacă		85.10
" " argint austriacă		85.75
" " aur austriacă		118.75
Losurile austr. din 1860		141.—
Acțiunile băncii austro-ungare		879.—
" " de credit ung.		285.75
" " " " austr.		278.70
Argintul		—
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”		101.—
Galbeni împărătesci		5.93
Napoleon-d'ori		10.—
Mărci 100 imp. germane		62.—
Londra 10 Livres sterlingi		126.30

Bursa de Viena

din 15 Iulie st. n. 1886.

Rentă de aur ung.	6%	105.85
" " hârtie "	4%	105.85
" " hârtie "	5%	94.75
Imprumutul căilor ferate ung.		154.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		100.80
(1-a emisiune)		100.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		128.50
(2-a emisiune)		128.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		120.20
(3-a emisiune)		105.20
Bonuri rurale ung.		105.20
" " cu cl. de sortare		105.20
" " bânățene-timișene		105.20
" " cu cl. de sortare		105.10
" " transilvane		105.20
" " croato-slavone		115.20
Despăgubire pentru dija ung. de vin		100.—
Imprumut cu premiu ung.		122.10
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		125.60
Rentă de hârtie austriacă		85.20
" " argint austriacă		85.90
Rentă de aur austriacă		118.95
Losuri austr. din 1860		141.—
Acțiunile băncii austro-ungare		876.—
" " de credit ung.		285.—
" " " " austr.		278.50
Argintul		—
Galbeni împărătesci		5.94
Napoleon-d'ori		10.01 1/2
Mărci 100 imp. germane		62.—
Londra 10 Livres sterlingi		126.20

Concurs.

Fiind vacant un post de profesoară la școala elementară de fete a „Reuniunii femeilor române din Sibiu”, pentru întregirea aceluia se escrie concurs.

Doritoarele de a ocupa acest post au să producă următoarele documente:

1. Atestat de botez.
2. Testimoniu despre cualificațiunea cerută prin legea școlară.

3. Atestate despre studiile pregătitoare și despre ocupațiunea de până acum.
4. Fiind limba de propunere cea română, să dovedească că posedă perfect limba română în vorbire și în scriere.
5. Tot asemenea să dovedească, că posedă perfect limbile maghiară și germană.
6. Atestat despre dexteritatea în lucrul de mână și în desemn. Cari prelângă acestea vor posedă și limba franceză, vor fi preferite.

Dotățiunea acestui post este: **salariu anual de 700 fl. v. a. și cuartir liber.**

Concursele ajustate în modul arătat să se trimită până la **1 August a. c. st. n.** la adresa subscrisei presidentă (în Sibiu, strada măcelarilor casa „Albina”).

Din ședința comitetului „Reuniunii femeilor române din Sibiu”, ținută la 8 Iulie st. n. 1886. [304] 3—3

Maria Cosma,
presidentă.

Anastasia Toma,
secretară.

Tocmai a apărut:

[303] 2

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rêșinari, asesor consistorial etc.

Revidat și complectat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

N. B. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Sibiu, Iulie 1886.

Editura Institutului tipografic
în Sibiu.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Focul de artificii amănat din cauza ploii va avê loc
Duminecă în 18 Iulie st. n.

Va arde pirotehnicul c. r. de curte

ANTON STUWER

pe locul reuniunii de patinat, irevocabil,

un brilliant foc de artificiu

consistător din trei piese, între care

Neapolea cu erumperea Vesuvului.

La sfîrșit un mare buchet de stele și rachete.

Seara la oarele 7 concert militar.

Un loc de ședut pe tribună 80 cr., în rîndurile dindêrêt 60 cr., intrarea în locul rezervat 40 cr., intrarea pe locul de patinat 20 cr. Copiîi, studenții și militarii plătesc pentru locul cest din urmă 10 cr.

În cas de vreme dubie încă se va țînê acest foc de artificiu, ear' în cas hotărît de ploae se va amîna pentru proxima ți frumoasă, avênd atunci valoare toate biletele liberate mai înainte.

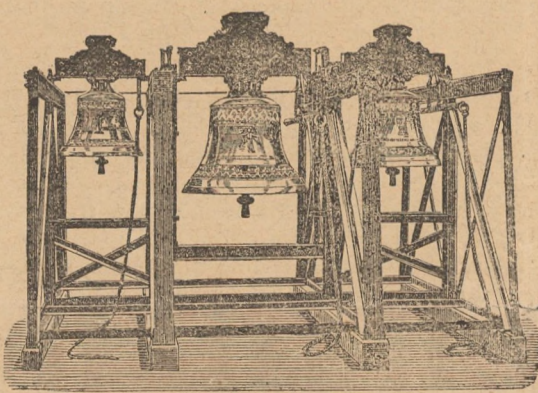
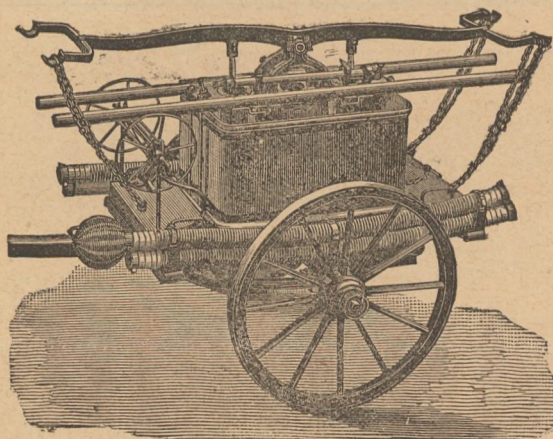
[302] 3

Începutul focului de artificiu la 9 oare seara.

Deschiderea cassei la 6 1/2 oare.

Clopote și tulumbe (pompe).

[298] 4—6

Clopote și tulumbe (pompe)

de toate mărimile după construcțiunile cele mai bune, confecționate în mod solid din cositor și aramă, fără părți din fer vêrsat; aparate și instrumente pentru pompieri se află ieftine, eventual plătibile în rate la

Wilhelm Gottschling,

fabricant de tulumbe, clopote și mărfuri de metal,

Sibiu, Poschengasse Nr. 11.

Lucrări și reparaturi aparținătoare acestei specialități se efectuează iute, prompt și ieftin.

Pentru societățile de pompieri.